

चम्यश्च ।

श्रीभगवानुवाच ।

“अशोचानन्वशोचस्व प्रश्नावादांश्च भावसे ।
गतासुनगतासंश्च नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥
अथ्यक्तोऽयमचिन्वोऽयमविकार्योऽयमुच्यते ।
तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि ॥
अथ चेनं नित्यजातं नित्यं वा मन्यसे ष्टमम् ।
तथापि त्वं महाबाहो नैनं शोचितुमर्हसि ॥
जातस्य हि भ्रुवो मृत्युर्भुवं जन्म मृतस्य च ।
तस्मादपरिहार्योऽयं न त्वं शोचितुमर्हसि ॥
देही नित्यमवधोऽयं देहे सर्वस्य भारत ।
तस्मात् सर्वान्धि भूमानि न त्वं शोचितुमर्हसि ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायाम् २ अध्यायः ॥

शोकनाशः, पुं, (शोकस्य नाशो यस्मात् ।)
अशोकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोकहारौ, स्त्री, (शोकं हरतीति । हृ + अण् ।
डोष् ।) वनवर्षारिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोकारिः, पुं, (शोकस्य परिः ।) कदम्बवृक्षः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

शोचनं, स्त्री, (शुच् + ल्युट् ।) शोकः । इति
हेमचन्द्रः ॥ (शोचतीति । शुच् शोके + “जुच्-
ङ्कृत्यदन्त्यस्यङ्घोति ।” ३ । २ । १५० । इति
शुच् । शोकशोले, त्रि । ॥)

शोचना, स्त्री, शोकोत्पादना । शोचि षिङ्गन्तात्
ङनप्रत्ययान्तादात्प्रत्ययनिष्पन्ना । इति संक्षिप्त-
सारव्याकरणम् ॥

शोचिः, [सु]स्त्री, (शुच्यत्यनेनेति । शुच् + “अचिं-
शुचिङ्घोषीति ।” उणा० २ । १०८ । इति इतिः ।)
प्रभा । इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । १ । १५ । २६ ।

“तद्विष्वगुर्वधिकृतं भुवनेकवन्द्यं
दिव्यं विचित्रविषुधाप्रविमानशोचिः ॥”)

शोचिष्कोऽं, पुं, (शोचीषि केशा इव यस्य । नियतं
समासेऽनुत्तरपदस्थस्येति षत्वम् ।) अग्निः ।
चित्रकवृक्षः । इत्यमरः ॥ (कचित् वाचलिङ्गो-
ऽपि । तथा, ऋग्वेदे । १ । ४५ । ६ ।

“शोचिष्कं गं पुरुप्रियान्ने हव्याय वोङ्घवे ।”
“शोचिष्कं गं दीप्तिरूपकेशोपेतम् ।” इति
तन्नाथे सायणः ॥)

शोचकः, त्रि, अवरः । चुद्रः । इति शब्दमाला ॥

शोटीर्थः, स्त्री, वीर्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥

शोठः, त्रि, मूर्खः । अलसः । इति मेदिनी ॥

शुक्तः । नौचः । पापरतः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

शोष, ऋ गतौ । वर्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-पर०-सक०-वर्षे अक०-सेट् ।) वर्षेबेह
रक्षीभावः । शोषति सूर्यः सन्ध्यायाम् । इति
दुर्गादासः ॥

शोषं, स्त्री, (शोषतीति । शोष वर्षे + पचाद्यच् ।)
सिन्दूरम् । रुधिरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोषः, पुं, (शोष वर्षे + षच् ।) रक्तोत्पलतुल्य-
वर्णः । तत्पर्यायः । शोषजनदण्डविः २ । इत्य-
मरः ॥ रक्तोत्पलनिभः २ । इति शब्दरत्ना-

वली ॥ रक्तोत्पलाभः ४ । इति जटाधरः ॥
(यथा, भागवते । १ । ११ । २ ।

“स उच्चकामि धवलोदरोदरो-
ऽप्युत्कृष्टमस्याधरोत्पलशोषिमा ॥”)

नदविशेषः । तत्पर्यायः । हिरण्यवाहः ।
इत्यमरः ॥ हिरण्यवाहः ३ । इति भरतः ॥

स तु अमरकण्ठकदेशात् पाटलिपुत्रे गङ्गायां
मिलितः । तज्जलगुणाः । रुचिदत्वम् । सन्ताप-
शोषापहत्वम् । पथ्यत्वम् । वङ्गिकरत्वम् ।

बलघोषाङ्गद्विप्रदत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
अग्निः । श्योनाकः । लोहिताश्वः । कोकनद-
च्छाये, त्रि । इति मेदिनी ॥ समुद्रविशेषः ।

इति धरणिः ॥ रक्तोत्पलः । श्योनाकप्रभेदः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (रक्तवर्णं, त्रि । यथा,
कुमारे । १ । ७ ।

“न्यस्तासरा धातुरसेन यत्र
भूजत्वचः कुञ्जरबिन्दुशोषाः ॥”)

शोषकः, पुं, (शोष एव । स्वार्थे कन् ।) शोषाक-
वृक्षः । इत्यमरः ॥

शोषभ्रिष्टिका, स्त्री, (शोषा रक्तवर्णा
भ्रिष्टिका ।) रक्तसैरयः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोषभ्रिष्टी, स्त्री, (शोषा रक्तवर्णा, भ्रिष्टी ।)
कुरुवकः । कण्टकिनौ । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोषपत्रः, पुं, (शोषवत् रक्तानि पत्राणि यस्य ।)
रक्तपुनर्नवः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोषपत्रकं, स्त्री, (शोषं रक्तवर्णं पत्रकम् ।) रक्त-
कमलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोषपुष्पकः, पुं, (शोषं पुष्पं यस्य । कन् ।)
काविदारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोषपुष्पी, स्त्री, (शोषवत् पुष्पमस्याः । डोष् ।)
सिन्दूरपुष्पी । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोषरत्नं, स्त्री, (शोषं रक्तवर्णं रत्नम् ।) पद्म-
रागमणिः । इत्यमरः ॥

शोषा, स्त्री, (शोषो रक्तवर्णोऽस्यस्या इति ।
अच् । टाप् ।) शोषवर्णयुक्ता । इति जटाधरः ॥

शोषाकः, पुं, वृक्षविशेषः । शोषा इति ख्यातः ।
तत्पर्यायः । श्योनाकः २ श्योनासः ३ ऋष्यः ४
दीर्घवृन्तः ५ कुटुम्बः ६ अरतुः ७ स्वर्ण-
वस्त्रकः ८ ध्वान्तशालवः ९ । इति शब्दमाला ॥

मण्डूकपर्णः १० पत्रोर्णः ११ नटः १२ कटुकुः १३
टुष्टुकः १४ शोषकः १५ अरतः १६ । इत्य-
मरः ॥ श्योनाकः १७ अरतुः १८ । इति
तट्टिका ॥

शोषितं, स्त्री, (शोष वर्षे + ऋः ।) शोष +
जातार्थे इतच् वा ।) रक्तम् । इत्यमरः ॥
(यथा, मनुः । ११ । २०८ ।

“शोषितं यावतः पांशून् संगृह्णाति महीतले ।
तावन्यद्वसहसाणि तत्कर्ता नरकं वसेत् ॥”)

तस्योत्पत्तिर्गर्भस्थस्य पञ्चमे मासि भवति । इति
सुखबोधः ॥ कुङ्कुमम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोषितचन्दनं, स्त्री, (शोषितवत् चन्दनम् ।)
रक्तचन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोषितपुरं, स्त्री, (शोषितास्यं पुरम् ।) बाण-
पुरम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शोषिताह्वयं, स्त्री, (शोषितं आह्वयो यस्य ।)
कुङ्कुमम् । इति रत्नमाला ॥

शोषितोत्पल, स्त्री, (शोषितवत् रक्तमुत्पलम् ।)
रक्तोत्पलम् । इति केचित् ॥

शोषी, स्त्री, (शोष + “शोषात् प्राचाम् ।” ४ ।
१ । ४३ । इति डोष् ।) रक्तोत्पलतुल्यवर्णा
स्त्री । इति व्याकरणं जटाधरश्च ॥ (बहुधा ।
इति काशिका ॥)

शोषोपलः, पुं, (शोषो रक्तवर्णं उपलः ।) माणिक्य-
कम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोधः, पुं, (श्वतीति । शु गतौ + बाहुलकात्
यन् । इत्युणादिवृत्तौ उक्त्वलः । २ । ४ ।)
रोगविशेषः । तत्पर्यायः । शोफः २ श्वययुः ३ ।
इत्यमरः ॥ शोधकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

अथ शोध्याधिकारः । तत्र शोधस्य विप्रकृतं
निदानमाह ।

“शुद्धामयाभक्तकृमादलानां
आरामस्तौष्णीषणुरूपसेवा ।
दध्यामन्त्रच्छाकविरोधिपिष्ट-
गरोपसृष्टान्ननिषेवणञ्च ॥
अशोस्यचेष्टा वपुषो ह्यशुद्धि-
मर्मापघातो विषमा प्रसूतिः ।
मिथ्योपचारः प्रतिकर्मणाश्च
निजस्य हेतुः श्वयथोः प्रदिष्टा ॥”

शुद्धिर्ब्रह्मविरैकादि । आमयाः पाण्डुरोगा-
दयः । अमक्तं अमोजनम् । आमः अपक्वो
मुक्तस्य रसः । पिष्टगरोपसृष्टानं पिष्टो यो
गरः संयोगजं विषं तत्र उपसृष्टममम् । वपुषो
ह्यशुद्धिः शोधनाहंस्य वपुषोऽशोधनम् । मर्माप-
घातः दोषजत एव श्वयः । दाह्यहेतुजतस्तु
मर्मापघातः आगन्तुजशोधहेतुरेव । विषमा
प्रसूतिः आमगर्भपतनादिना । प्रतिकर्मणां
वमनादीनां पञ्चकर्मणां । मिथ्योपचारः
असम्यक्करणम् । श्वयथोः शोधस्य । निजस्य
आत्मोपस्य । सन्निकृष्टस्य हेतोर्वातादेः । हेतुः
रुक्षोष्णमधुरादि ॥*॥ सन्निकृष्टनिदानमाह ।

“दोषैः प्रयत्नं दयैः सर्वैरभिघातादिपारदापि ।
सर्वो हेतुविशेषैस्तु रूपभेदो नवात्मकः ॥”*॥

संप्राप्तिपूर्वकं सामान्यं लक्षणमाह ।

“रक्तपित्तकफान् वायुदुष्टी दुष्टान् वहिःशिराः
नीत्वा रुहगतिर्दोर्हि कुथ्यात् त्वन्नासमश्रयम्
उत्सृष्टं संहृतं शोधं तमाहुर्निषयादतः ॥
सगौरवं स्यादनवस्थितत्वं
सोत्सिधमुष्माथ शिराततत्वम् ।
सलोमं हर्षं च विवर्णता च
सामान्यलिङ्गं श्वयथोः प्रदिष्टम् ॥”

उत्सिधः उत्सृष्टत्वं किं विशिष्टसुत्सिधं अतः
पूर्वोक्तानिचयात् रक्तपित्तकफवातानां समु-
दायात् । संहृतं घनम् । तसुत्सिधं शोधमाहु-
रित्यन्वयः ॥*॥ तस्य शोधस्य किं स्यादित्या-